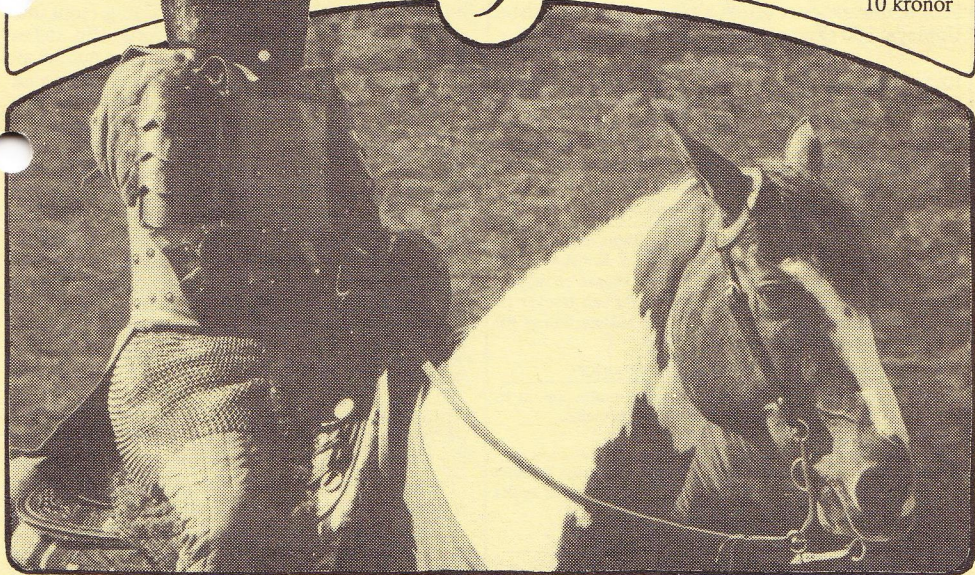

StrapatS

Levande rollspel

9

10 kronor

StrapatS är ett fristående fansin om levande rollspel och säljs till det förmånliga priset 10 kronor inklusive porto.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Jonas Nelson
Forskarbacken 7-213
104 05 STOCKHOLM
tel. 08-15 66 85
pg. 68 02 12 - 4138 (Jonas Nelson)

Syftet med StrapatS är att informera, diskutera och rapportera om levande rollspel i alla dess former. Vi är därför i mycket hög grad beroende av läsekretsens engagemang i fansinet. Bidrag i form av artiklar och teckningar mottages tacksamt. Ersättning utgår i form av gratisexemplar av StrapatS.

Annonser om levande rollspel är gratis upp till en kvarts A4-sida, som sedan förminskas till detta format (A5).

Manusstopp för nr 10 är den 10 september 1993. Kom detta utihåg!

I detta nummer:

Hutlös prishöjning! (hela 20 öre)	2
Tyckeriet - Läsarnas insändarspalt	3
Trollmåne (än en gång)	4
Att vara en anständig kvinna	6
Bildreportage(!) från Medeltidsveckan	8
Funderingar kring ämnet pyroteknik	14
Frön för drömmare - en Livedröm	17
När Grisa-Britta kom lös igen	18
Spiegelpoesi	20
Intryck från Averhulta	21
Kalendarium	24

StrapatS

Chefredaktör

Jonas Nelson
Forskarbacken 7-213
104 05 STOCKHOLM
tel. 08-15 66 85
pg. 68 02 12 - 4138
(Jonas Nelson)

Redaktör

Lars Tyllered
Lupinvägen 36
165 70 HÄSSELBY
08-739 00 82

Omslag: "Hawas Arna Krämplösa"

Foto & illustrationer (utom annonser): Jonas Nelson
Upplaga: 250 exemplar.

INNEHÅLL

Innehållet i StrapatS kommer att vara allt möjligt som kan relateras till levande rollspel, eller "Live" som det ofta kallas. (Observera att jag skriver Live och Livet med stor begynnelsebokstav för att undvika missförstånd i meningar av typen "Nu har jag tröttnat på det här livet").

BIDRAG FRÅN LÄSEKRETSEN

StrapatS är i hög grad beroende av läsekretsens engagemang. Känner DU till vilka Live som är på gång? Kanske vill du annonsera om ett kommande Live? Har du kanske en rapport från ett Live du har varit på, eller sitter du och trycker på något annat som vi kan trycka istället? Minsta bidrag till StrapatS är hjärtligt välkommet!

ANNONSER MED LIVE-ANKNYTNING

Annonser om levande rollspel är tills vidare gratis upp till en kvarts A4-sida. Övriga priser efter överenskommelse.

ERSÄTTNING

Tyvärr har vi för närvarande ingen möjlighet att erbjuda någon ekonomisk ersättning utöver ett gratisexemplar av det aktuella numret av StrapatS.

RÄTTIGHETER

StrapatS gör inga anspråk på rättigheterna till de artiklar och illustrationer som publiceras i fansinet, dessa kvarstår hos upphovsmannen om inte annat anges. Redaktionen förbehåller sig dock rätten att på ett rimligt sätt korta och ändra i insänt material.

Allt material som ej är märkt med copyright får fritt kopieras och distribueras så länge källa och upphovsman tydligt anges.

ANSVAR

Upphovsmannen ansvarar ensam för sitt alster och sina åsikter, dessa skall inte på något sätt tillskrivas StrapatS om så inte anges.

BYTEN OCH GRATISNUMMER

Diskuteras med chefredaktören.

PRENUMERATION OCH BETALNING

StrapatS betalas antingen kontant till chefredaktören eller genom insättning på ovan angivet postgirokonto. Prenumeration är fullt möjlig. Sätt i så fall in valfritt belopp på postgirokontot, så meddelar vi dej när dina pengar börjar ta slut. Glöm inte ange ditt namn och din adress, samt från vilket nummer prenumerationen ska börja gälla. Någon kredit beviljas ej. Reservation görs för prisändringar.

Hutlös prishöjning!

Ja, men det är inte fullt så ruskigt som det låter. StrapatS blir från och med detta nummer 20 öre dyrare för er som prenumererar. Anledningarna är flera. Framst beror det på att det väldigt ofta drullar in brev med fem kronor i, tillsammans med en lapp där det står "skicka senaste numret av StrapatS". Att bara posta iväg en StrapatS kostar mig 4:80 i porto, och att hela tiden hålla på och skriva s följelappar med krav på extra betalning (som inte alltid dyker upp) är inte särskilt roligt. En annan anledning är ökade tryckkostnader - förra numret av StrapatS kostade sex kronor att trycka, och sedan tillkommer kostnader för kuvert, häftklammrar och dylikt. Det säger sig självt att det inte går ihop om man säljer StrapatS för en femma. Tack va annonsintäkterna gjorde jag inte en så stor förlust, men i längden håller det inte. Slutligen är det en ren rättvisefråga också - hittills har prenumeranter fått betala 9:80, medan ni som köpt StrapatS i butikerna oftast kommit undan med fem kronor (det är upp till butikerna vilket pris de tar). Av detta butikspris får jag hälften i reda pengar, eller hela summan som presentkort. Med ett pris på tio kronor får jag i alla fall in fem kronor för varje exemplar jag säljer, oavsett vem som köper det.

Apröpä butiker, ni som förgäves sökt efter StrapatS på Tradition eller Midgård är bara att beklaga. Jag har försökt förmå dessa butiker att sälja StrapatS (Tradition har jag frågat tre gånger...) men utan framgång. Nå, vill de inte så slipper de, det är bara synd om alla presumtiva kunder som får gå till Spel & Sämt, Spel i Söder, SF-Bokhandeln eller Tärningar & Tumult i Örebro istället. Om ni vill att StrapatS ska säljas i fler butiker så gå dit och säg det! Om hundra personer knatar in i butiken och frågar efter StrapatS kan nog till och med Tradition ändra sig...

I detta nummer kan ni lära er hur farligt pyroteknik är, dessutom hittar ni en rapport från Medeltidsveckan på Gotland med tillhörande foton! I nästa nummer blir det förmodligen ringbrynjour som är huvudattraktionen. Observera att det är ganska ont om tid till nästa manusstopp, vilket beror på att jag vill få färdigt nummer 10 lagom till UppCon (24-26 september). Hittar ni mig där eller på något Live kan ni alltid köpa StrapatS för fem kronor stycket - som hittat!

Jonas

Tyckeriet - Insändarspalten

Mattias Pettersson: Jag vill tacka alla arrangörer av SkogsVentyr-93 för att ha gett det bästa Live en nybörjare kan få. Jag vill också höja en röst för (jag tror det är Bertolfs LRS-regler) regeln om "total vapenlängdsbegränsning", dvs man får inte ha två alltför långa vapen och/eller sköldar i händerna. Tänk er en person som har en sköld som går från marken till halsen och ett 4 meters svärd. Den enda gång denna person blottar sig är när han själv anfaller och då måste man ju själv parera. Detta gör det omöjligt för en människa att besegra den här personen och det *måste* ju gå! Hajjar ni?

Jonas: Jo, sådana personer (dock med mer normala svärd än 4 m...) förekom bland annat på "Spegel", där de ställde upp i torneringen. Sköldstorleken fick publiken att hojta kommentarer som "Ah du, gå och dö och dra kistlocket över dig, va?". Till allas förtjusning lyckades dock Referek, en mer normalt utstyrd kämpe, besegra de tre kistlocken!

Claes Andréasson: Jag läste Liverapporten om Saturday Night Live och kunde till min förvåning konstatera att det var Livare som hade skrivit de konstiga tecknen i fortet vid skjutbanan (er dungeon). Dessa tecken har förbryllat mig väldigt mycket...

Dan Hörning: Till Carl Lundgren - Snobb! :-)
(Titta, det levande rollspelet i Sverige hade inte nått den nivån du trodde. Leve silvertejpen och rollspelandet framför prylbögeri från folk som vill att hobbyn ska kosta en förmögenhet. Vill du skrämra bort varenda nybörjare, eller?)

Jonas: Observera "Smileyn", dvs de tecken efter ordet "Snobb" som bildar en glad gubbe om du vrider tidningen. Den betyder att ett uttalande skall tas med en smula ironi och inte är alltför allvarligt menat.

Carl Lundgren: Okej, jag erbjuder mig att bjuda Dan Hörning på deltagaravgiften till Terribili Solum, så får han en chans att visa upp ett exempel på *bra* rollspelande. Detta under förutsättning att Dan kommer vapenlös!

Len Howard (Kyrkans Ungdom): Sommarens rollspels-konfirmationsläger på Finnåker blev mycket lyckat, och det rollspelsmaterial som användes verkar vara bra. Mer information kommer framöver.

Trollmåne - än en gång

I rapporten från Trollmåne i förra numret av Strapats nämndes i förbigående att prinsen av Sydmark hade friköpt prinsessan från trollen. Det var ju trevligt att den händelsen uppmärksammades, men då det var den verkliga höjdpunkten i min egen livedebut tänkte jag att hela historien måste få den uppmärksamhet som åtminstone JAG tycker den är värd...

— Olle Sahlin

Rapport från Olof Månsson: Hur prinsessan Gyllenlock befriades

Här följer den alldeles sanna historien om hur det gick till att friköpa prinsessan Gyllenlock av Västrike från trollen i Ytterby, författad av Konungens av Västrike specielle sändebud att undersöka de märkliga förhållandena, samt omständigheterna kring prinsessans försvinnande, i rikets östligaste hörn, handelsmannen Olof Månsson till Hylte, chefsförhandlare hos Handelshuset Mogger & Co uti Sydmarks rike.

Strax efter att jag hade förtärt min lunch dagen efter min ankomst till Ytterby, och ännu innan jag hade nått till efterträden, en banan från Sydmarks leende ängder, befann jag mig vid värdshuset och hade agerat som god man vid ett parti tärning. Jag lade märke till att den ene av deltagarna hade ett öga tatuert i pannan, och blev givetvis nyfiken på vilken märklig historia mannen hade att berätta. Jag skulle just till att tilltala honom när han plötsligt vände sig om, som om han tycktes ha fått syn på något, varefter han satte av i full karriär mot byns utkant. Jag anade att något intressant kunde vara i görningen, och satte efter, åtföljd av den ene av två sydmarkiska jägare jag lärt känna dagen innan. Vid byns utkant, helt nära den plats där jag rest min enkla paviljong, fick vi syn på ett vidunderligt troll, och strax bakom detta befann sig en vän jungfru med långa blonda lockar. Kunde detta vara den försvunna prinsessan! Jag hade ju inget annat än en kortfattad beskrivning av henne att gå efter, emedan jag inte haft ynnesten att träffa henne tidigare.

Trollet satte av genom skogen och föste den unga kvinnan framför sig. Mannen med tatueringen, jägaren och jag själv satte av efter. Strax såg jag att ännu en person förföljde trollet och dess byte. Det var den ene av två livvakter

som åtföljde en västriksk köpman, vilken jag förstått var min konkurrent i ett annat ärende. Jakten gick över stock och sten i en virvlande dans. Min breda köpmansgump var icke van vid sådana övningar så jag hade därför svårigheter att hänga med, men möjligheten att finna trollens lya var alltför god att ignorera. Så jag sprang vidare.

Till slut nådde så trollet lyan och sina fränder med flickan. Legoknekten gjorde en kringgående rörelse och försvann i skogen. Självmög jag mig försiktigt närmare trollhålan. Jag hade fortfarande min efterträtsbanan i handen och fick en plötslig ingivelse – jag ser om jag kan KÖPA trollens fånge för denna gyllengula frukt! Jag insåg ju att jag inte skulle ha någon chans att undkomma dem om de fann för gott att slå ihjäl mig. Jag går utan svärd i hand, men anser mig ändå inte vara vapenlös. En tunga kan vara silkeslen men ändock vassare än det godaste svärd.

Sålunda beväpnad med mitt förstånd och denna banan, inledde jag strax en förhandling. Jag lockade även med ett gyllene mynt, och tilltalade trollen såsom handelsmän emellan vilka förstär guldets värde. Det syntes mig som om de smickrades storligen av denna jämförelse. Dock var frukten och myntet inte tillräckliga för att de skulle sälja prinsessan till mig. Jag erbjöds att få både Luns och Duns, eller Buff, eller att Truls skulle sjunga för mig. Jag avböjde så artigt jag kunde.

Förhandlingen ledde ingen vart så jag beslöt mig för att förstärka mitt bud och samtidigt, om möjligt, skaffa en eskort till prinsessan. Därför lämnade jag bananen på en mossbevuxen sten några steg från lyan, med löfte om att snart återvända med ett präktigare pris för prinsessan, för nu var jag helt säker på att det måste vara hon.

Än en gång sprang jag över stock och sten, tillbaka till Ytterby. Till all lycka fanns Sydmarks prins med följe där, och med andan i halsen och myndig röst bad jag om prinsens assistans. Om han ville ha tag på prinsessan måste han agera snabbt och kraftfullt. För detta tarvades läckra matvaror och guld och annan grannlåt. Prinsen var inte sen att efterkomma min begäran, utan sände halva sitt följe att

hopsamla de varor som krävdes. Strax gav vi oss åter av mot trollens lya.

Legoknekten skymtade i byn, men vad han hade för planer var omöjligt att säga. Min tanke var att han önskade sälja sin kunskap till lämplig köpare. Mannen med ögat hade visat sig vara en handelsman som fått tungan avskuren. Han syntes inte längre till, men jägaren var kvar och fick följa med tillbaka. Detta var en stor lycka, då jag som handelsman lärt mig att läsa människornas sinnelag, men ej naturens tecken. Själv hade jag aldrig hittat tillbaka till lyan, så nu kom den spårkunnige jägarens tjänster väl till pass.

Prinsföljet väntade strax ovan skogsbrynet och jag åtföljdes av rådmannen Sir Pallan för att återupptaga förhandlingarna. Vi nådde ett läge av ömsesidig respekt varpå trollen uttryckte en önskan om att få skåda hovföljet. Jag och Sir Pallan drog oss tillbaka till prinsen och trollen följde efter på respektfullt avstånd. När de var nöjda med att strålglansen från prinsen av Sydmark med följe var jämbördig med prinsessans, var det så dags att framlägga den medhävda lösepenningen. En fäll breddes ut på marken och fylldes av mynt och smycken, hela kycklingar, ostar, choklad, en flaska vin, några behållare med gott öl och en myckenhet goda rökverk.

Trollen såg att gåvans värde var stort och var nu villiga att skiljas från prinsessan. Men de var inte helt nöjda. Sessan hade över deras ömkliga tillvaro spritt ett skimmer som nu skulle frångas dem. Kunde man kanske få en ny lekkamrat? En pojke?

Det visade sig att trollen, likt de flesta andra varelser i Skapelsen är uppdelade i tvenne kön, och att ett av de fyra trollen var av kvinnlig övertygelse. Nu ansåg hon att hon i jämlikhetens namn måste få bestämma, och begärde därför att en pojke, en stor och stark pojke, skulle lämnas i utbyte mot prinsessan. Denna begäran framviskades under stor förlägenhet av trollet Buff.

Jag vände mig så till prinsen och hans rådgivare med denna delikata begäran – efter att först ha försäkrat mig om att pojken önskades såsom lekkamrat och icke som färdkost.

Prinsen tog saken under övervägande och sade sig endast vilja villfara budet om någon ur hans följe frivilligt gav sig åt trollen. Den stolte vaktkaptenen visade då sitt hjältemodiga sinnelag och lojalitet och knäföll inför prinsen med en begäran om att han måtte utses för detta uppdrag. Prinsen gladdes storligen över att ha

sådana män i sin sold, och jag såg att jag hade gjort ett gott val när jag beslöt att kultivera sydmarksprinsens förtroende.

Så skedde, och prinsessan, som häpnade över vaktkaptenens hjältemod, överlämnades till prins Edward med följe och eskorterades till Ytterby. Vad som därefter hände är höljt i ett dunkel som bara delvis kunde skingras efter mitt besök hos älvakonungen senare samma eftermiddag.

Några kommentarer

Den sydmarkiske jägaren förmodar jag var den Morkai som omnämndes i krönikan i Strapats nr 8. Legoknekten visade sig senare vara den kurir som jag sökt under hela helgen i ett ytterst hemligt ärende, ett litet uppdrag som skändligen misslyckades på grund av en idog agent från våra motståndare i detta sammanhang. Skälen till att jag befann mig i Ytterby var flera: det mest uppenbara, som jag förmedlade till alla som ville lyssna (och säkert några till, tror jag), var att vinna ett handelsavtal med några fjärran handelsmän i konkurrens med ett västrikiskt handelshus; samtidigt agerade jag som kunskapare för Västrikes konung i syfte att ta reda på vad som *egenligen* hände i trakten. Om jag dessutom kunde hitta prinsessan skulle detta betraktas som en extra bonus.

Och hittade sessan kan man väl säga att jag gjorde...

Förelyses!

Härmed kungöres att ett stycke svart läderharnesk upphittats i skogarna i närheten av Tromme by vid tiden för Nattens Ögon. Efter en hård vinter är det något tilltygat men fullt funktionsdugligt.

Den rätte ägaren efterlyses. Harneskets återfås mot beskrivning. Hör av er till:

Pelle Appelberg, tel. 08-704 21 97
Erika Lundell, tel. 08-10 24 66

Att vara en anständig kvinna

och andra problem för en kvinnlig "lajvare"

av Eva Andersson

Det har sina sidor att spela levande rollspel, som ni säkert redan har märkt brukar t.ex. era medmänniskors reaktion när ni talar om vad ni tillbringat er helg med sällan vara odelat positiv. Vi har väl alla fått frågor i stil med: "Är det inte bara fascister som sysslar med sånt?", "Gillar du våld?" etc. En del roliga händelser uppstår dock när man berättar saker utan att först berätta att man varit på live: När jag beklagade mig för mina vänner att jag inte fått sova för att orchererna förde så mycket väsen mitt i natten trodde de att jag syftade på mina nynazistiska grannar!

Som kvinna kan man dessutom få kommentaren: "Såå, lilla stumpan, du gillar hårda tag du, gillar när folk slår på dig, va?". Jag vill bara klargöra att orsaken till att JAG ägnar mig åt levande rollspel inte är sexuell. Jag tror att detsamma gäller för de flesta kvinnor som är med på live.

Men om vi ska bli en liten smula allvarigare så är det faktiskt rätt knepigt att vara tjej. Det är problematiskt att hitta en rolig och trovärdig karaktär. De flesta live utspelas ju i någon slags medeltida/fantasy-miljö och där är onekligen kvinnans ställning annorlunda än i det moderna samhället. Man behöver ju bara se hur många kvinnor som omnämns i en genomsnittlig fantasy-bok! Eller i den (för mig) så högt älskade "Sagan om Ringen", på tusen sidor omnämns högst tio kvinnor. Dessutom gör de rent allmänt tråkiga saker; tittar i magiska speglar, tynar bort när deras älskade dör eller är helt enkelt bara dekorativa. Och det är säkert trevligt att vara dekorativ, men inte enbart och inte under en hel helg! I synnerhet som de flesta manliga "lajvare" är mer intresserade av att slå ihjäl varandra än att titta på och än mindre uppvakta vackra damer.

Ska man spela en anständig kvinna så är det alltså inte mycket man får göra, i alla fall inte om man ska spela sin roll bra. Och det är ju själva meningen med levande rollspel. Man kan konversera människor, brodera, laga mat, handla, plocka läkeväxter och inte sådär väldigt mycket mer. Om du ändå bestämmer dig för att vara en anständig kvinna, se då till att du ingår i en grupp, eftersom det är betydligt enklare att rollspela om du har någon att rollspela med och damer inte tilltalar främlingar hur som helst. Inte

följer med dem på nattliga promenader i skogen heller. (Ja, ja, jag vet, men vem har sagt att jag är ofelbar? Låt oss kalla det ett litet olycksfall. Kunde hänt vem som helst. Förresten var det trevligt).

Alltså återstår, om man vill vara med om något, att bli en "dålig" kvinna, dvs en som bryter med de regler samhället satt upp. En kvinnlig krigare, jägare eller stråtrövare har garanterat mycket roligare än en adelsdam. Andra roller som bjuder på lite omväxling och äventyr, men där man slipper använda vapen (om man nu inte vill det) är magiker, lösdriverska/tiggerska, gammal häxa, värdsbuspiga och glädjeflicka. Den sista rollen har i och för sig sina särskilda problem, som en ny tjej i föreningen uttryckte saken: "Hur långt ska man gå?" Och det är ju onekligen en intressant fråga. Själv svarade jag: "Så långt man vill!" Ett förtydligande här bara; så långt *kvinnan* ifråga vill! Att din karaktär är en slemmig typ som våldför sig på kvinnor är ingen som helst ursäkt för att du ska bete dig på det viset. Dessutom är sexuellt ofredande straffbart! Var alltså lite försiktig! Det är väldigt olika vad man uppfattar som kränkande och i vanliga fall skulle jag utöva våld med trubbigt föremål på någon som nöp mig i baken. Dock inte när jag spelar glädjeflicka. När man väljer en sådan roll bör man också tänka över om man klarar av att spela den, inte så att man behöver ligga med folk eller ens stå ut med att de tafsar på en, men en klapp i baken då och då får man nog räkna med.

Sen när man har löst problemet med att hitta en lämplig karaktär så har vi de praktiska problemen. De hänger samman med vad som kallas "Susannes och Evis lag" dvs: Man har alltid mens när man är på live! Det vore väldigt kul om åtminstone EN live-arrangör tänkte på detta (OK, Susannes man gör det, men nån mer!) och försökte ordna A) vatten på toaletten och B) någonstans att göra av sina bindor och tamponger. Detta vore en mycket välkommen insats för en minoritet i live-sammanhang.

Med hopp om att förbli Eder ödmjuka (kanske inte...) tjänare;

Evis (nä, inte den berömda, vi stavar inte likadant) Andersson, Göteborg.

Jonas: En hel del vettiga ord där. Några kommentarer från övriga tjejer/kvinnor?

Välkommen till TERRIBILII SOLUM

17-19 september -93.

*Ett Episkt Levande Rollspelsscenario i Fantasystil
på den vackra ön Storeken utanför Läcköping,*

ett stenkast från Läckö slott.

Kostnad 100 kronor.

*Ett ensligt beläget tempel (Läckö slott) hotas av ondskefulla göromål på den sägenomsprungna gran-
nön. En bandfull av konungens män, ledna av hovmagikern Magnus Lindorm, sätts iland för att
undersöka saken. De inser snart att de inte har lika stor kontroll över saker och ting som de kunde
önska...*

*Snart visar tomtar till älvor och älvor till vättar att människor landstigit, och vättarna
rasar ty människor har en tendens att väcka sovande troll. Samtidigt förbryllas öns alla innevä-
nare av de underliga, svartklädda skepnader som nattetid börjat dansa märkliga danser och
sjunga än underliga sånger...*

Rollspelskategorier

- **Människor**

I första hand folk som kommit med skeppet (unga adelsmän, soldater, hyr-svärd; munkar, nunnor osv,

- **Mörkeralver**

En grupp ondskefulla representanter för detta mystiska folkslag.

Rollen kräver omfattande rollprestationer.

OBS! Svart hår är obligatoriskt OBS!

- **Övriga**

Främst olika sagoväsen. Egna förslag välkomnas. Tänk på realismen - en älva är ospelbar om du inte är 10 cm lång, vättar max 160 cm.

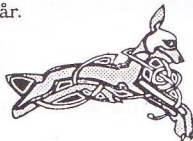
OBS! Vi godtar ingen synlig silvertape i utrustningen. Rustningar måste vara tillverkade i autentiska material för att ge skydd.

Brynja: metall. Plåt: 1 mm. Läder: 3 mm.

Endast latexvapen: om din rollperson alls behöver bära vapen.

(Om du är ute i god tid har vi kanske möjlighet att erbjuda latexvapen till hyfsade priser.)

Eget tält och egen proviant medtages. Rekommenderad åldersgräns för evenemanget är 14 år.

Anmälan

Sätt in avgiften 100 kr på PG 647 58 63-4, betalningsmottagare Carl Lundgren. Ange på postgiroblanketten vilken av de tre rollspelskategorier du önskar tillhöra.

SKRIV TYDLIGT!

Om du har ett specifikt rollpersonförslag kan du ringa och kontrollera om det är ok. Tel: 0510/24745, säkrast efter 14/8.

OBS! Orcher existerar inte i Niðmark. Alver och Magiker kräver spelleðningens tillstånd!

Efter att du anmält dig skickar vi en folder med regler och övrig information, ett blad som behandlar din kategori samt specifik rollpersonsdata.

Intryck från

Medeltidsveckan på Gotland

av Jonas Nelson

Året är 1361. Danmark har tidigare erövrat såväl Skåne som Blekinge, Öland och Bornholm. Den danske kungen Valdemar Atterdag landstiger nu på Gotland, och efter att ha slagit sig fram genom den gotländska bondehären (och därmed slaktat 2500 invånare) gör han sitt intåg i Visby och brandskattar staden. Tre enorma tunnor fylls med guld och silver innan Valdemar är nöjd. De upprörda borgarna söker hämnd genom att mura in den jungfru som beskylls för att ha förrått staden och öppnat portarna åt Valdemar. Enligt sägnerna kommer dock inte heller Valdemar ostraffat undan, hans skepp förliser och skatten hamnar på Östersjöns botten. Gotland förblir dock danskt i närmare 350 år...

Tja, det här låter ju inte direkt muntert, men när man nu för tionde gången återskapar dessa medeltida händelser i Visby med omnejd, och dessutom lägger till lite extra förnöjelser som medeltidsmarknad, medeltida konserter och teaterföreställningar, tornerspel, bågskytte-tävlingar, värdshus och mycket annat, då blir det folkfest! Det var nog tur att även Stockholm Water Festival och Hulfsfredsfestivalen inträffade samtidigt, annars hade man väl knappast kunnat ta sig fram i Visby under marknadssöndagarna.

113 tält, Gyllene Hjorten och Hedningarna i SCA-läget

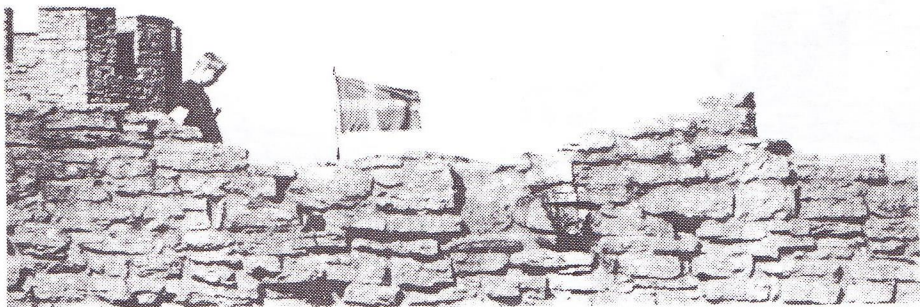
Själv såg jag till att ordna plats hos Gyllene Hjorten i SCA:s tältläger på rabbisfältet (*rabbis = gotländsk vildkanin*) vid trojaborgen strax norr om Visby. Det var andra året som SCA anordnade sitt läger på denna plats, förra året bestod det av cirka 70 medeltida tält och paviljonger - i år var siffran 113 när jag räknade! Det mest välbesökta tältet var naturligtvis Gyllene Hjortens värdshus, med plats för 80 sittande personer i det 66 kvadratmeter stora värdshuset. Åtskilligt fler blev det dock den kvällen

Hedningarna kom på oväntat besök (nej, vi bjöd *inte* på Gevalia) och förgyllde tillvaron i läget. Tillsammans med våra egna musikanter varvade man sina egna såväl som våra hitlåtar, och det må jag säga att varför skall man betala dyra pengar för att gå på konsert med Hedningarna, när man kan sitta på Gyllene Hjorten och skråla om "Haralds konstiga vanor" *tillsammans* med dem, alldeles gratis? Jösses vilken upplevelse! (Och det säger jag trots att jag personligen inte är någon större Hedningarna-fantast). Hedningarna berättade också för mig att de blivit tillfrågade att uppträda på ett levande rollspel tidigare i vår, vilket de gärna skulle ha gjort om de bara hade haft tid. Jag undrar vilket Live det var - någon som vet?

Näväl, låt det vara nog sagt att Gyllene Hjortens värdshus blev en minst lika stor succé som förra året, även om det gotländska Systembolaget fortfarande inte lärt sig att det är medeltidsvecka varje år vecka 32. Vi brandskattade i princip hela Visby på all cider vi kunde komma över. Ja, Systembolaget nekade oss till och med att köpa de sista lådorna med motivering att det måste räcka till *några* andra kunder också. Får Systembolaget verkligen förbjuda kunder att handla? Jag tror inte det, men vi var på för gott humör för att bråka om saken. Snälla SKA-Styringheim, se till att påminna dem nästa år!

Trött men nöjd bard vilar ut efter nattens arbete

Vad hände i stan?

Om man nu ville ha omväxling till livet i lägret fanns ju alltid Visby att tillgå. Denna gamla hansastad med sin fantastiska ringmur och sina många kyrkoruiner utgjorde som alltid en utmärkt fond för allehanda medeltida aktiviteter. Det känns faktiskt helt rätt att gå omkring i medeltidskläder i Visby, och under medeltidsveckan tittar ingen konstigt på en när man går in i affärerna för att handla. Det är snarare de som *inte* bär dräkt som verkar udda!

Trots att vädrets makter inte alltid var särskilt välvilliga så myllrade det av folk överallt - på marknaden, på tornerspele på Strandgärdet, vid SCA:s kämpalekar i Östergravar och vid 1300-tals skeppen Helga Holm och koggen Ubena von Bremen. Helga Holm är en replika av det långskepp man fann vid utgrävningar på Helgeandsholmen i Stockholm, medan Ubena är en kopia av en kogg funnen i Bremens dyiga hamnbotten. Ubena finns faktiskt i två exemplar, ett byggt på "äkta" vis och en mer praktisk, med lanternor, moderna beslag och andra bekvämligheter ombord. Det var detta "fuskbygge" som kom seglandes till Visby, men det var ändå en upplevelse att gå ombord och titta.

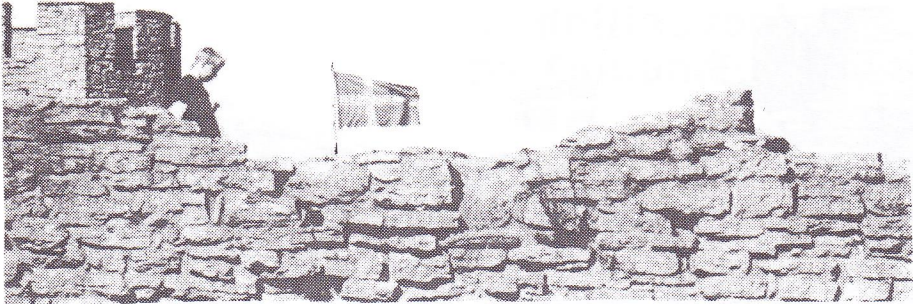

Marknadsstånden var som vanligt populära, men i mitt tycke var det - som på alla festivaler - alldeles för mycket krimskrams. Jag tvivlar starkt på att smycken utgjorde över hälften av alla varor i en medeltida stad. Och överallt alla dessa argentinska Chorizos!!! Nej, de riktiga fynden var få, allt jag köpte var en renskinnsfäll - något som jag länge saknat.

Skärpning!

Om man har StrapatS att tacka eller ej vet jag inte, men i år utkämpades (mig veterligt) inga bofferstrider i Visby. Faktum är att jag knappt såg ett enda boffer- eller latexvapen på hela veckan, och absolut inte i lägret. Om det är Livarna eller lägervakterna som skött sig är osäkert, men det var i alla fall bra. Nu lyckades dock en hel del Livare missköta sig rejält ändå, och man undrar vad dessa personer blivit utrustade med istället för hjärna. Mest idiotiskt var det tilltag några skånska Livare ägnade sig åt under Valdemars brandskattning på Stortorget - man kastade tomater och ägg på aktörerna. Inte nog med att praktfulla dräkter blev förstörda, man lyckades även träffa en häst. Hästen i fråga var turligt nog en western-tävlingshäst, en mindre härdad häst hade satt av i sken ut i folkmassan. Nu blev de inblandade som tur var fastagna och polisanmälda. Tilltag av den här sorten är varken roliga eller medeltida - hade en person gjort det samma år 1361 hade han garanterat varit ett huvud kortare! Andra skrek okvädingsord åt den danska hären, vilket kan vara okej om man gör det med stil. Att, som några gjorde, skrika "horor" är definitivt *inte* stil, och "jävla danskjävlar" gör dig knappast populär hos den danska delen av publiken.

Som om inte detta räckte så spädde andra på Livehobbyns redan skamfilade rykte genom att kampera på de mest korkade platser. Några ställde inte upp på de krav som ställdes i SCA-

lägret eller på Norderstrands camping, utan föredrog att tälta strax utanför lägret, i skogen, under klipputsprång (precis bredvid en gångstig) eller uppe på själva galgbacken, ett populärt turistmål. Har *ingen* läst artiklarna om SCA-lägret och allemansrätten i nummer 6? Priset togs nog av de som slog läger under en bro i Nordergravar, precis utanför ringmuren. Snälla nån! Folk måste fått uppfattningen att Livare är schizofrena uteliggare som viftar med svärd! Jag hoppas vid (valfri) gud att det inte är StrapatS-läsare som betar sig så här, och att ni alla hjälper till att hålla efter sådana här avfällingar.

Inte heller alla de Livare som vistades i SCA-lägret betedde sig exemplariskt. Lägret var uttryckligen en plats där man inte spelade levande rollspel (åtminstone inte öppet eller så att andra stördes). Icke desto mindre spelade folk berusade och iscensatte gräl, vilket fick lägrets vaktstyrka att komma rusande. Och att dra blankt i lägret är en ren skymf, att dessutom göra det när man är alkoholpåverkad är idiotiskt!

Nu kan jag inte påstå att SCA-terna själva är guds bästa barn, att lägret var en "förtrollad medeltida zon" är en sanning med modifikation. Många drog sig inte för att, fullt synligt, nyttja såväl PET-flaskor, plastkassar, solglasögon, ölburkar och campingbord. Sådant fick naturligtvis ortodoxa Livare att bli förtörnade, särskilt när de själva får höra nedlåtande omdömen att deras dräkter

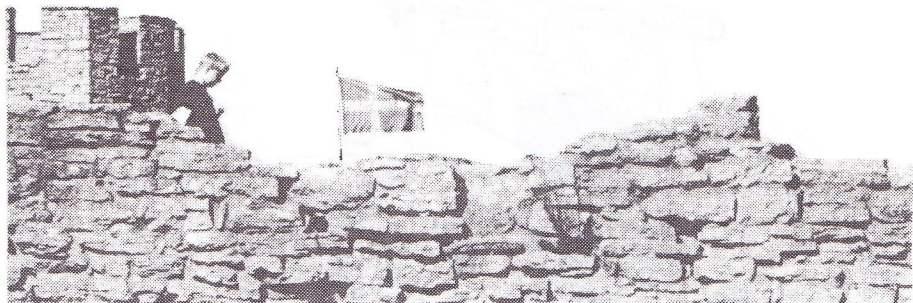
inte stämmer rent historiskt. Jag säger inte vem som har rätt eller vem som har fel, men faktum kvarstår: Lägret anordnas av SCA, och där gäller SCA:s regler. Det autokraten säger är lag, och vill man vistas i lägret får man finna sig i detta - det gäller *både* Livare och SCA-iter! I annat fall står Norderstrands camping (med *sina* regler) till förfogande.

Tänk efter en stund - hur skulle det till exempel se ut på 5-dagars i orientering om hälften av deltagarna beslöt sig för att strunta i arrangörernas bestämmelser och istället campa på andra ställen än de anvisade - på parkeringsplatser, åkrar och varthelst det behagade dem? Mitt tips är kaos, osämja och en mycket upprörd lokalbefolkning...

Vad händer i framtiden?

Det har framkommit tal om att Livarna i framtiden skall anordna ett eget tältläger i samband med Medeltidsveckan. En sådan utveckling vore mycket olycklig! Redan idag existerar tältlägret på nåder och medeltidsklädda poliser patrullerar lägret emellanåt. Skulle det bli problem så är det ajöss med lägret på obestämd framtid. Med två läger fördubblas riskerna för incidenter och myndigheterna får svårare att överblicka arrangementet.

Det är för övrigt mycket tveksamt om de överhuvudtaget skulle gå med på att tillåta ett ytterligare läger - de är knappast insatta i skillnaderna mellan SCA och levande rollspel. Dessutom skulle ett eget läger så splittring och skapa ett "vi mot dom"-tänkande. Detta är något som varje vettig person borde uppfatta som icke önskvärt, både SCA och Livare är intresserade av medeltiden och borde kunna existera tillsammans och dra nytta av varandra. Allt som behövs är större tolerans från båda håll! SCA-iter bör kunna uppvisa ett visst överseende med Livares ofta mer fantasy-betonade klädsel, Medeltidsveckan är trots allt ett väldigt öppet och publikfriande evenemang, med öppet läger och visningar för allmänheten. SCA har gott om tillfällen under resten av året för egna banketter

och tillställningar, där inga utomstående släpps in. Livare å andra sidan måste inse att arrangörens regler gäller. Okej, det kanske ligger PET-flaskor och ölburkar i drivor utanför grannpaviljongen, men ta det inte som en förevändning att börja bråka. Föregå med gott exempel istället och låt de andra stå där med skammen!

Slutligen ett stort tack till SKA-Styringheim för allt jobb ni haft med att ordna ett väl fungerande tältläger. Tack även till var och en som på sitt eget sätt och efter bästa förmåga bidrog till den medeltida stämningen. Till nästa år hoppas jag att alla inblandade tänker på följande nyckelord:

Tolerans, förståelse, överseende, hänsyn.

Gå hem och öva!

Jonas

Var du där? Har jag fel? Har du synpunkter på den här rapporten? Vill du väcka debatt? Skriv till StrapatS!

Latexvapen för alla smaker, sköldar med bra skyddskant, slagtåliga arm- & benskenor samt ringbrynjor...

Vapnen är gjorda av skumplast runt en glasfiberkärna och täckta med latex för utseende och hållfasthet.

Sköldarna är 7mm playwood med ordentlig skoning, redigt handtag och två läderremmar för fastsättning på armen.

Arm- & benskenorna har 10mm skumplast för att skydda mot för hårda slag.

Ringbrynjor är ballt...

Beställningar per telefon 031-12 16 72
eller per brev
Bertolf Vapensmed
Nordostpassagen 36
413 11 Göteborg

* Leveranstid cirka 1-5 veckor (beroende på orderingång)

* Fraktagiften är 10% på ordersumman. Dock minst 50:-.

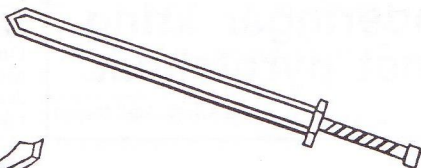
* Vi förbehåller oss rätten att ändra utseenden och priser utan föregående avisering samt att ge tryckfelsnisse arbete.

* Vi tar inget ansvar för de skador som kan uppstå genom bruk eller missbruk av våra varor.

Prislista sommaren 1993

Svärd

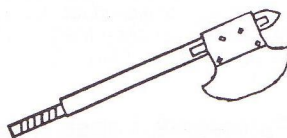
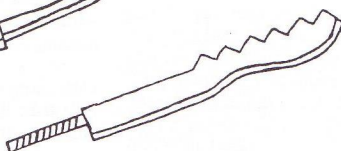
Kortsvärd	0.6m	300:-
Bredsvärd	0.8m	350:-
Bastardsvärd	1.1m	450:-
Slagsvärd	1.3m	550:-

Huggare & Sabel

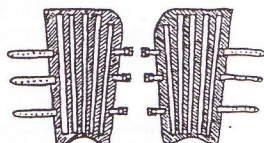
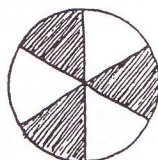
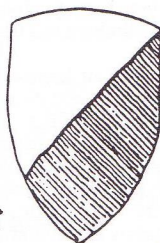
Chuggare

enhands	0.8m	350:-
bastard	1.1m	450:-
tvåhands	1.3m	550:-
Svartsabel	1.1m	450:-
Svartdirk	0.6m	300:-

Yxor & Klubbor

Stridsyx	0.8m	450:-
Långyx	1.1m	550:-
Slägga	0.8m	450:-
Stridshammare	1.1m	550:-

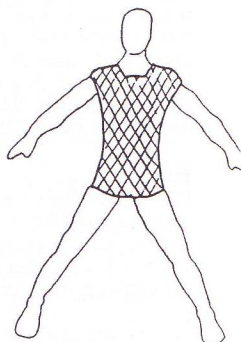
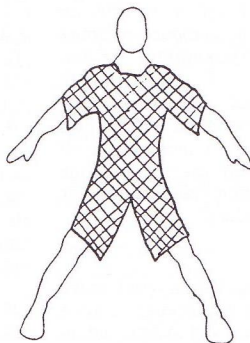

Sköldar

Trekant	.75x.5m	500:-
Rund	diam. .5m	450:-
Rund	diam. .6m	550:-

Arm & Benskenor

"Läder"-armskena	220:-
dito par	400:-
Metall/"Läder" armsk.	330:-
dito par	600:-
"Läder"-benskena	330:-
dito par	600:-
Metall/"Läder" bensk.	440:-
dito par	800:-

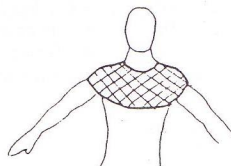
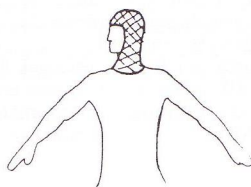

Ringbrynja

Frediga brynjor (ringstorlek 12x1.3mm):

Stor Brynja	ca. 4.500:-
Brynjeväst	ca. 3.300:-
Brynjuhuv	ca. 900:-
Biskopsmantel	ca. 1000:-

(priset varierar med din storlek.)

Lösa ringar:

10x1.5mm	5'000 st	370:-
12x1.3mm	5'000 st	360:-

Funderingar kring ämnet pyroteknik

av Claes Andréasson

I nummer sju av StrapatS uppmanade Jonas Nelson läsekreten att skriva något om pyroteknik. Trots att jag antagligen inte ens kan räknas till gruppen "licenslösa pyrotekniker", känner jag mig manad att skriva något om ämnet. Jag anser mig vara tillräckligt informerad för att ge en stor del av läsekreten nya kunskaper och idéer.

Pyroteknik i dess grunder

Pyroteknik handlar om att skapa vackra, spännande eller rent av skrämmande effekter med hjälp av förbränning. Förbränningen manipuleras för att skapa det som pyroteknikern vill uppnå.

Grunden i en förbränning är att kombinera ett oxiderande ämne med ett reducerande och låta dessa reagera. Exempelvis svartkrut fungerar enligt den principen: Kol oxideras av kaliumnitrat, som reduceras. Svavel i svartkrut fungerar som katalysator (kat.) för att reaktionen skall ske fortare. Andra "sprängämnen" är nitrerade sådana. Exempelvis bomullskrut, som är nitrerad cellulosa.

För att en explosion skall uppstå behövs en mycket snabb förbränning. Ju snabbare ett ämne brinner, desto mer explosionskaraktär får det. Ämnen som inte brinner så snabbt måste inneslutas i kärl för att explodera. Av ovanstående resonemang förstår vi även att ett långsamt brinnande ämne måste inneslutas i ett kraftigare kärl än ett snabbare brinnande ämne för att explodera. Vissa ämnen behöver inte ens inneslutas i kärl för att explodera!

Rök

Rök är en effekt som är mycket användbar för Liveändamål. Rökriddar för att dölja anfallande trupper eller mystisk dimma vid svarritualen. Jag är säker på att ni själva kan föreställa er (och har upplevt) vad man kan använda rök till.

Rök är partiklar som driver omkring i luften och man kan idag få fram flera olika färger; dimgrå, gul, röd, svart, neongrön (okej, *det* går inte), etc. Partiklarna kan bestå av väldigt många saker, allt från vattendroppar (dimma) till salmiak. Doftande rök finns hos alla välsorterade teaterteknikföretag (exempelvis AVAB).

Det är aldrig bra att inandas rök av något slag. Dimma kanske inte är så farligt, men andra röktyper kan vara rent utav giftiga. Ofta gäller dock regeln "en gång - ingen gång", så om man råkar inandas lite rök en gång om året på ett Live, så gör det inte så mycket. Livearrangörer skall alltid läsa eventuella varningstexter på produkter som innehåller rökutvecklande medel och följa dessa.

Det finns en uppsjö av rökutvecklande medel. Allt från lösviktspulver till rökgranater. Låt oss därför ta en närmare titt på dessa.

- Olja är ett klassiskt rökutvecklande medel för inomhusbruk. Det används av artister och diskotek för att skapa rökeffekter. Vid upphettning av oljan avger den rök. Teaterteknikföretagen säljer rökmaskiner, som sköter detta automatiskt. De är emellertid mycket dyra. Det går också att upphetta oljan i en stekpanna om man ser till att inte överskrida flampunkten.

Förr i världen hade man stora problem med denna typ av rökutvecklare, då den lade sig som en oljehinna över inredningen. Idag finns det emellertid syntetoljor som inte uppvisar denna bieffekt.

Varm rök stiger upp mot taket och gör hela rummet rökfyllt. Om man vill att röken skall driva omkring längs golvet måste man kyla den. Kylmaskiner finns att köpa för den som är rik. Rökutvecklande olja kan bara användas inomhus eller i väldigt skyddande lägen, då den annars blåser bort.

All rök blåser i och för sig bort, men man kan se till att utveckla så pass mycket rök att den inte hinner blåsa bort. Rökutvecklande olja klarar inte av att skapa så pass mycket rök. Det gör däremot rökutvecklande pulver. Rökutvecklande pulver är ett mycket allmänt begrepp. Det handlar om ämnen, som vid antändning utvecklar stora mängder rök på kort tid.

- Rökpulver finns av olika slag och kan utveckla rök i många färger. Alla rökpulver jag känner till skall användas utomhus och man skall undvika att inandas den utvecklade röken. Rökpulver tänder man med stubinråd, stormsticka eller eltändning. Det brinner sedan upp helt och förvandlas snabbt till rök.

Hexazink är den typ av pulverrökutvecklare jag har mest erfarenhet av. Det är mycket dyrt och ett par matskedar skapar enorma mängder med dimlik rök. Pulvret brinner lugnt och fint och det

är riskfritt att stå bredvid det då det brinner. Man skall dock undvika att inandas det, då röken innehåller zinkklorid. Försvaret använder sig av detta medel i sin rökhandgranat 4.

- För exempelvis magiker kan det vara lite krångligt att hålla på med olika pulver och liknande. Det är bättre att de använder sig av den uppsjö av rökgranater, som finns att tillgå i handeln. Det är bara att läsa instruktionerna på respektive produkt och följa denna. Arrangörer bör ha en genomgång av eventuella rökgranater för alla berörda parter och se till att endast ansvarsfulla personer handskas med rökutvecklare.

Idag finns det till och med små papprör som skjuter iväg en rökutvecklande granat - mycket intressant, då man endast drar i ett snöre för att skjuta iväg dem.

Smällar och explosioner

Det kanske kan vara intressant att skapa olika typer av smällar och explosioner vid ett Live. Detta är ett välutvecklat område och det finns många typer av "smällare" i handeln. I de flesta fall - kan jag tänka mig - är inte de vanliga små smällarna intressanta för Liveändamål. Större smällare, som hörs över hela Liveområdet, är mycket mer intressanta. Dessa stora smällare kan köpas från specialfirmor.

En smäll kommer inte ensam - en viss sprängverkan följer den nämligen. Smällare får inte användas i närheten av personer som inte är helt insatta i vad som händer. De kan annars gå rakt över en nytänd smällare, med förödande resultat. *Stora smällare använder man alltså inte i närheten av folk!*

För att ett ljud skall fortplanta sig bra behövs stora fria områden, som inte kan absorbera ljudet. Idealiskt är en fri luftvolym - himlen. En raket med inbyggd smällare är alltså det bästa om man vill att en smäll skall höras över hela Liveområdet.

För att en explosion skall vara något behövs även en visuell effekt. Då vi alla är TV- och filmskadade tror vi att explosioner inkluderar eldmoln. Dessa eldmoln skapar man med bensin! En mörsare (ett metallrör av större modell med igensvetsad botten) laddas med drivmedel i botten och ett par liter bensin ovanpå. Drivmedlet tänds och kastar upp bensinen som exploderar i ett eldmoln i luften. *"Do not try this at home!"* Låt utbildad personal göra detta åt er.

Det är oerhört lätt att göra bomber hemma. Emellertid rekommenderar jag inte detta. Ofta är de helt feldimensionerade och det finns en stor risk att de kan skada dig och andra människor. Sprängmedlet som används är dessutom ofta instabilt. Speciellt två ämnen ska ni akta er för, "Ammoniumjodid" och "Hexa".

"Ammoniumjodid" är helt enkelt jodkristaller som varit dränkta i ammoniak. Detta ämne antänds i torrt tillstånd av en vindpust! "Hexa" är den vita fällning som uppstår då man blandar väteperoxid, aceton och (kat.) saltsyra. Fällningen är ett mycket kraftigt, instabilt sprängämne, som exploderar utan inneslutning i kärl.

Jag informerar er om dessa två ämnen och deras tillverkning, då jag tror att kunskap kan besegra oförsiktighet och dumdriftighet. Om ni på något sätt kommer i kontakt med de här ämnena, håll er undan och varna den som handhar det!

Ljuseffekter

Kanske är ljuseffekter den mest intressanta delen av pyroteknik. Då man sysslar med ljuseffekter skall man till att börja med ha klart för sig att mörker är den viktigaste effekten av dem alla. En blixtnär kan vara häftig, men det är inget mot vad en blixtnär i mörker är.

Det som är enkelt att framställa är två typer av ljuseffekter, blixtnär och eldar.

För att skapa en blixtnär eller en snabbt brinnande eldsflamma behöver du ett mycket snabbt brinnande ämne. Jag tänker främst på två ämnen/blandningar; bomullskrut och blixtnärpulver:

- Bomullskrut är, som sagt, nitrerad cellulosa. Du kan faktiskt nitrera bomull själv och framställa bomullskrut. Bättre och säkrare är att köpa krutet på burk i specialhandeln. Det finns två tillstånd - torrt och fuktigt. Man transporterar alltid större mängder bomullskrut i fuktat tillstånd, då brinner det nämligen långsammare än det torkade. Framför allt så kan det inte tända av statisk elektricitet, som den torra varianten kan. Torrt bomullskrut brinner extremt snabbt och en halvmeterhög eldsflamma bildas vid tändning av ett par kryddmått. Faktum är att det brinner så snabbt att det går att tända i handen, utan att det känns. Det enda som krävs är lite mod och en *mycket torr* handflata.

- Blixtljuspulver är en blandning av finmald magnesium och kaliumnitrat. Denna blandning brinner så fort att det bildas en blixt. Förr i världen användes blixtljuspulver som blixt vid fotografering. Det utvecklar rök till skillnad från bomullskrut. Blixtljuspulver måste vara mycket användbart inom Live som magikereffekt. Emellertid måste man ordna så att blixtljuspulvret placeras på en anordning lik den som användes vid fotografering förr i världen. För att göra blixtljuspulver blandar man finmald magnesium med finmald kaliumnitrat. Blandningen skall göras så sent som möjligt före användningen, då de båda ämnena sakta reagerar med varandra.

För att få färg i det kritvita ljuset, som blixtljuspulver avger, tillsätter man metalljoner (= salter i det här fallet). Bariumjoner ger grön färg, strontiumjoner ger röd färg, osv. För den som är intresserad föreslår jag en gymnasial kemibok.

Sceneffekter

Alla färdiga fyrverkerier, bengaliska eldar, eldkvastar och liknande, kallar jag för sceneffekter. Specialföretag säljer hur mycket som helst av sådant. Mitt förslag är att Livearrangören beställer så många kataloger som möjligt, och sätter sig ned och tar en titt på vad som kan vara intressant. Sedan är det bara att följa instruktionerna.

Tändmedel

Att antända de pyrotekniska effekterna är en liten konst i sig. Du kan tända med el eller med vanlig hederlig tändsticka. Den stubin jag kan rekommendera är tjärstubin, som också kallas krutstubin. Stubinen består av ett "rör" av tjära och trådar. "Röret" är fyllt med krut som brinner. Stubinen kan vara lite svårtänd för den som inte kan tekniken, men brinner å andra sidan även under vatten och under fuktiga förhållanden. Brinnhastigheten är ungefär en centimeter per sekund (= sakta = bra).

Eltändning är faktiskt att föredra. Du drar vanlig tvåtråd mellan antändningsplatsen och effekten. Effekten antänds av en liten eltändare, som du köper färdig att ansluta. Då en spänning på några volt läggs över kretsen tänds eltändaren. Livearrangörer kan dra tvåtråden i god tid innan Livet och ansluta effekten under själva Livet. Mycket bekvämt.

Slutligen

Jag hoppas att i alla fall några av er har lärt er något eller fått några idéer. Ett företag jag kan rekommendera i pyrotekniska sammanhang är PYRO - Smålands krutbruk. Adress: PYRO, Box 15, 360 42 BRAÅS.

Jag tog inte upp säkerhetsaspekten sådär jättemycket, då jag förutsätter att ni använder er av material godkänt av sprängmedelsinspektionen. Läs, lär och lyd vad som står på instruktionen. Lycka till!

Jonas: StrapatS uppmanar ingen att börja syssla med hemgjorda pyrotekniska effekter, denna artikel är endast skriven och publicerad i informativt syfte. Jag har sett ett antal sönderbrända handflator på Livare som slarvat eller haft otur, och det är ingen behaglig syn. Pyroteknik på Live kan vara en enorm upplevelse, men också enormt riskfyllt - vida farligare än både pilbågar och kastvapen! Se till att du vet vad du gör, och skyll för allt i världen inte på StrapatS om något går snett.

Slutligen vill jag passa på att tillägga att om ni ämnar använda er av större mängder rök eller stora smållare är det en mycket bra idé att informera polis och brandkår först. Annars tror någon att det är bombdåd eller skogsbrand på gång, och då har ni ordningsmakten över er på nolltid! Och du - använd inga röda ljusraketer, de är en internationell nödsignal!

— Silvertejp —

Kraftig, brittisk silvertejp av hög kvalitet på 50-meters rullar säljes billigt, nu även i två olika bredder!

endast 50 kronor/rulle

Kontakta Micael Åkesson, 08-600 07 14.

"Tala är silver men silvertejp är guld värd"
(Live-ordspråk)

Frön för drömmare

Ju längre man håller på så här och flänger runt från det ena levande rollspelet till det andra, desto mer börjar man fundera. Själv hör jag till dem som tycker att miljön är bland det viktigaste på ett Live. Trivs man med miljön är det lättare att rollspela bra. Är området trevligt? Är det lagom stort? Vimlar det av utomstående eller ligger det ensligt? Hur är världshuset och övriga byggnader, sover man i en lada, i vindskydd eller kanske i tält? Finns det grottor, ruiner eller andra intressanta platser? Alla har vi väl en uppfattning om hur vårt drömområde ser ut.

Mitt eget drömområde ligger avskilt, någonstans i Mellansverige så att det inte blir alltför långt för folk att åka. Det är stort, det tar flera timmar att gå runt det, men där finns så mycket olika detaljer att man inte behöver använda sig av hela området om man inte vill. Vattendrag på området är viktiga. Naturligtvis ska det finnas minst en liten sjö, med stränder där man kan bada. Till och från sjön rinner en å, stor nog för en roddbåt eller en kanot, men inte bredare än att man lätt kan bygga en träbro över den. En bit uppströms, innan ån rinner ut i sjön, finns forsar eller kanske till och med ett litet vattenfall. Genom att färdas med båt eller kanot ska man kunna ta sig till stora delar av Liveområdet, kanske finns det flera åar och bäckar som rinner till eller från sjön? Ute i sjön finns självklart några mindre öar, på den ena skymtar man silhuetten av ett litet förfallet torn.

Precis där ån mynnar ut i sjön ligger en by. Byn delas på mitten av ån, och en liten bro förbinder de båda delarna. En del hus står nästan nere i vattnet, och vid bryggorna finns små båtar förtöjda. Alla husen är små, utom världshuset som är stort nog att rymma ett hundratal personer i stora salen. Husen är av trä, de flesta av vikingamodell eller knuttimrade, och på taken ligger träspån eller torv. Där finns en smedja, en bagarstuga och ett stycke uppströms, där vattnet blir stridare, ligger en liten vattenkvarn. Strax utanför byn finns en jordkällare, ett stall, lador och fäbodrar för hästar, får och andra djur. En väg leder ända in i byn för att underlätta transporter.

I en annan del av Liveområdet finns ett träsk. Där finns ett bulverk uppfört, ett par befästa hus på pålar ute i träsket. Enda vägen dit är längs landgångar, som invånarna kan dra in när det behövs. Längre bort finns mäktiga berg, med en och annan sägenomspunnen grotta. Någonstans finns även ett par lappkator uppförda lite ensligt för sig själva. Andra detaljer man kan finna om man tar sig tid att vandra runt är ett gravröse och

en stenlabyrint, och i skogen finns trolska gläntor vid porlande, fiskrika bäckar.

Okej, dags att sluta drömma. Men medge att det låter härligt? Och kanske är det inte helt omöjligt att den här drömmen en dag blir verklighet. SCA har i Kalifornien köpt ett stycke land och byggt upp en egen medeltidsby, varför skulle inte vi kunna göra det samma här? När man tänker på att stora Live som "Trenne Byar" har en budget på ca 250 000, och ett flertal Live som "SkogsVentyr", "Vildhavre", "Spegel" och liknande pendlar mellan 20 000 och 50 000 kronor, då börjar tankarna ta form. Om man fick ihop tillräckligt mycket pengar för att köpa ett stycke trevligt land, då vore mycket vunnit. Jag vet att Enhörningen länge gått och drömt om att köpa en egen skog, men inte haft pengar. Låt säga att det förenade Live-Sverige, kanske genom kontaktnätet Morgonstjärnan, blev markägare. Då kunde sedan varje Live-förening på egen bekostnad uppföra ett eget litet hus i den nämnda byn, som den föreningens representanter kunde sköta och vistas i när det hålls Live. Vid större evenemang kan arrangörerna fråga de olika husägarna om vilka hus som finns att tillgå och låna. Somliga byggnader, som världshuset, är givetvis gemensamma. Världshuset har tillgång till el och rinnande vatten, där finns telefon och ett välutrustat kök med mikrovågsugn för bekväma världshusvärdar och -värdinnor. Hela området måste naturligtvis skötas och organiseras, återigen kanske genom en förening som Morgonstjärnan, eller kanske som en stiftelse.

Om någon förening eller privatperson vill uppföra någon byggnad eller annan detalj till området får ett råd, bestående av de som redan finns representerade i byn, ta ställning till förslaget och komma med direktiv.

Området hyrs sedan ut till Live-arrangörer, och för att få in mer pengar kan man tänka sig att hyra ut området till scoutläger och andra liknande aktiviteter när det inte pågår Live. Jag kan till exempel tänka mig vilken attraktion en levande medeltidsby skulle bli hos landets grundskoleklasser. Det bästa vore förstås om det fanns någon anställd, fast boende person i byn, lämpligen i världshuset, som fungerade som organisatör och vaktmästare.

Ja, det här är en dröm, det vet jag, men kanske kan det bli en sanndröm en dag. Vad tycker ni läsare? Skulle ni ställa upp på en sån här sak? Har ni andra, bättre förslag? Ska vi pressa SVEROK, Kulturrådet och andra instanser på pengar till ett sånt här galet påhitt? Skriv och säg din mening!

Jonas.

När Grisa-Britta kom lös igen

Denna rapport från Livet "Spegel" bör med fördel läsas på skånska! Ni som var där vet varför...

Jaha, det är väl bäst att man presenterar sig först, nu när man är i tidningen och allting. Mitt namn är Bleder och jag är bonde. Det är jag minsann stolt över för det är ett jobb för en riktig karl. Andra håller på med sånt tråligt som att skriva, slåss och pyssla med böcker. Det kan väl aldrig vara något, det.

Jaja, jag tänkte i alla fall att jag skulle berätta lite om vad som hände en helg för några veckor sedan i Ledalöse, vid världshuset "Den Vilda Galten". I vanliga fall så är det ett riktigt trevligt ställe där man kan samtala med de andra bönderna och handla fina saker att ta med hem till kvinnorna på gården, men nu var det som om självlaste domedagen brutit ut. Det är klart att man borde ha förstått att något otyg var i görningen så mycket hemskt som hänt de senaste veckorna. Först så var det ju den där silverletaren som någon slagit sönder och samman. Tacka den högste för att han dog för det vore ett öde värre än döden att få leva med det ansiktet. Att inte hederligt folk skall kunna färdas i skogen som de vill utan att rövare och annat pack skall komma och bråka. Det är verkligen inte klokt.

Nåväl, Enoks ko hade fött en kalv med två huvuden. Tänk er själva, äta dubbelt så mycket och mjölka som vanligt, det är icke bra för hanses penningpung. Sen var det ju det så att mörkerfolken hade börjat komma över Donargs gränser och bråka med fredligt folk. Det fick vi minsann prata med vaktstyrkan om. Allt detta var dock ändå småpärar jämfört med Grisa-Britta. Hon hade precis slitit ut sin fjärde man och var nu på jakt efter en femte. Den sista var minsann en rejäl karl som tjänat i det stora kriget, en riktig hjälte alltså. Han dog knall och fall efter att ha nyttjats av denna mardröm till kvinna. Hur skulle då vi stackars bönder klara oss? Saken var klar, om man såg henne så var det bara att vända om och springa för allt vad benen höll. Det var ju inga problem att känna igen henne, två och trettio lång och lika bred, åtta tänder kvar, kisande ögon och ett rejält skägg, snusen rinnandes över de många hakorna. Grisa-Britta var ökad i trakten så på senare tid hade det varit svårare för henne att få tag i män. Annat var det när hon precis flyttat hit. Det var vid den tiden hon letade efter sin andra make. Nu hann det ju aldrig gå så långt

som till giftermål, för när hon trängt in stackars Botvid i ett hörn av ladan så försökte han rymma mellan hennes ben. Hon knep ihop låren så han blev platt som en pannkaka. Det var inget annat än att gå och spika fast honom i likvattnet bland de andra döingarna. Ja, det var ju på den tiden då det hände att folk blev ruttner efter sin död och hemsökte oss levande efter sin bortgång. Det blev allt mycket bättre när druiderna och munkarna började ge folk en ordentlig begravning.

Nej, det här är inte Grisa-Britta om någon trodde det...

Nåväl, jag kom fram till världshuset efter mycket slit och lång vandring. Natten skymde på och jag tog mig raskt in på Galten för att få mig ett stop öl. Väl vid mitt bord slog jag mig i samspråk med en målare och en konstig man klädd i en massa plåtragar. De sa att det ryktades att baron Flephamre, trakstens otäckta överhuvud, hade flytt med alla familjens pengar. Det lät ju inte riktigt klokt, men senare skulle det visa sig att de hade rätt.

Efter en inte allt för lång stund såg jag en välbekant silhuett i dörren. Det var min gamle vän Fjalar som också hade kommit hit för att gå på marknaden och ljuga för fruntimmen. Dessvärre berättade han för mig att tjuvagillet hade bränt hans lada och pressat honom på 5 victsilver för att inte bränna huset också, så nu hade han inte råd till utsäde. Vi beslutade oss för att klaga hos vaktstyrkan, samt rådfråga druiderna. Innan kvällen var över hade vi dessutom blivit erbjudna att köpa exotiska växtmedel och frukter. Sånt är icke att lita på så givetvis vägrade vi att köpa något.

Nästa dag begav vi oss till druiderna för att de skulle kunna be om att tjuvagillet skulle få det straff de förtjänade, men det var ju helt bortkastad tid. De bad att de skulle få fuktiga kläder, blöta skor och bränd mat i fyrtio år. Skulle det vara något straff? Det slutar väl bara med att de bränner fler lador för att torka kläderna och stjälar vår mat när deras blivit bränd. Nej, såna där druider är inte att lita på. När vi lite senare låg och lapade sol utanför värdshuset så kom greve Ulvstierna. Med sig hade han några vakter och en massa pinglor (kalaspinglor) med näsdukar framför ansiktet. Det såg verkligen inte klokt ut, men det var väl bra till något antar jag. Greven verkade inte bry sig så mycket om damerna, så jag och Fjalar bjöd raskt in dem till logdansen som skulle hållas på eftermiddagen. Lite blommor mjukade upp dem, vi plockade några konstiga blommor som en annan konstnär hade visat oss, älvatår hette de visst. Därefter begav vi oss till sjön. Det kan ju inte gå och vara otvättad när man skall charmera pinglor. När dansen väl kom igång så ville greven inte vara med. Hanses eget fel tänkte vi och slog klackarna i taket. Efter dansen fick vi gå och bada igen för vi hade blivit alldeles svetta och andfådda.

Väl tillbaka igen kom det två damer och ville kamma våra hår. De hade blivit rånade på allt vad de ägde, så det här var ett bra sätt för dem att få lite mat. Eftersom både jag och Fjalar har haft vett nog att spara ihop till varsin svallande och grann hårman så fick vi vackra flätor att imponera på töserna med. Den gamle tiggaren Frigian påstod att jag skulle vara Grisa-Brittas halvbror eftersom jag hade två flätor och hon fyra, men då talade jag om för honom att han minsann var hennes bror eftersom de hade lika många tänder kvar. Han höll inte flabben förrän jag pryglat honom med hans krycka och visat alla hans flintskalle.

I samma veva gick Fjalar iväg för att syssla med politik ute i skogen så jag fick ta hand om

pinglorna ensam. Det gick hett till må ni tro. Ett rödklätt yrväder visade sig minsann vara mer än villig att springa in i skogen och ha det lite roligt. Efteråt fick jag veta att vaktstyrkan lyckats lura i henne trolldryck och att det var den som gjort henne så het på gröten. Det borde man ha förstått. Nog för att man är stilig, men så villiga brukar inte damerna här i Ledalöse vara.

Därefter var det ganska lugnt fram till sent på kvällen. Då började alla springa som galna efter svartfolk och annat trams de påstod sig ha sett i skogen. Det var en farlig panik utanför värdshuset. Vi stannade inne och vaktade allmogens banér, det var lugnast så. När det värsta lugnat ner sig gick jag för att sova. Mina vänner påstod att den där ihjälslagna silverletaren hade gått igen på natten, men det var inget som jag såg. De såg nog i syne. Sånt händer inte nuförtiden i den här trakten. I allt tumult passade någon dessutom på att slå ihjäl greven. Det gjorde inte så mycket, han verkade till att vara ganska konstig och otäck i alla fall.

På söndagen väcktes jag i gryningen av en galen dvärg som gick lös med ett horn mitt på logen där vi hade vårt sovkarver. Det kan ju inte vara riktigt klokt, här betalar man dyra pengar för att få sova lugnt och gött och så släpper de in en sån knäppgök. Så kan de väl inte hålla på? Det skulle i vilket fall som helst bli tornering på förmiddagen, där friherrinnan och grevinnan skulle se vilka nya vakter de kunde anställa. Det verkade verkligen inte klokt, slå varandra gula och blå bara för att kunna bli hunsade av något fruntimmer. Nej, jag packade mina saker för att bege mig hemåt. Sådant trams behövde jag minsann inte titta på. När jag skulle gå var Fjalar försvunnen, så jag fick traska iväg ensam. På väg bort från värdshuset mötte jag en krigare som presenterade sig som Referek. Han sa att han skulle gå och vinna torneringen, men jag tyckte nog att han såg lite klen ut för det. Ingen sköld hade han heller. De är inte kloka, ungdomarna av idag. Han skulle nog få vad han talde.

På vägen hem aktade jag mig noga för Grisa-Britta. Hon kunde ju hoppa fram varsomhelst. Nu gällde det bara att frugan inte fick reda på något om den där rödklädda jantan, för då skulle hon alldeles säkert plocka fram gjutjärns-pannan...

eder Bleder

(med viss hjälp av Anders Nordström eftersom han ännu inte lärt sig att läsa eller skriva)

Spegel-krönika på vers

diktad av Jessica Carlsson

Poet Linna var kär i Raspotin sedan många långa år hennes kärlek bara växte för varje gånget år

Snart skulle hon ut och resa långt bort till nya land Hon befarade att få åka utan att ens fått hålla hans hand

Hon kämpade för sin kärlek mycket tappert, liksom när hon räddade grevinnan som skadades tyvärr

Helare Linna blev svårt sårad nästan styckad av en kniv men kröp iväg i lägret för att rädda Elanias liv

Då hon förbundit grevinnans sår hon på kuppen nästan dog På grund av hennes matthet hon fel sorts örter tog

Stackars Linna blev svårt sjuk av yrsel och annat led Då hennes älskade Raspotin till hennes räddning genast skred

Då Linna blivit frisk hon över situationen ej fick råda I avskedspresent hon fick hennes pengar och hjärtformad kåda

Linna vandrade i sorg hon mindes hur han log men hennes saknad blev för svår så hon tog en ört och dog.

Under det ypperliga Livet "Spegel" hölls en diktävling på Rasmus Rochas världshus "Den Vilda Galtien". Uppslutningen var oväntat stor, sisådär 7-8 dikter av ofast klart godkänd kvalitet framfördes. Tyvärr visste inte deltagarna att tävlingen var uppgjord, den skogsälva som framförde den sista dikten förtrollade helt enkelt Rasmus och vann, trots att dikten i sig inte var särskilt enastående. Det hela hade kunnat skötas lite smidigare av arrangörerna, nu var det många som knorrade, precis som efter en melodifestival, att "fel dikt vann". Särskilt synd var det om de deltagare som lagt ner stor möda på att dikta ihop sitt bidrag, de flesta vida bättre än vinnardikten, och nu fick se sig nesligen snuvade på en eventuell seger och det juvelprydda mässingsarmband som utgjorde förstapriset.

Den enda dikt jag lyckades rädda åt eftervärlden finner ni nedan, skriven och framförd av f.d. storbonden Amrad. Ni andra som var med och diktade - har ni er dikt kvar så skicka gärna in den!

Jonas

Värdshuset

Säg, har ni hört den här historien?
Det sägs att den berättas ända borta i Begolien
Den handlar om ett världshus, vida känt
Med hela fyra dass - är ägarn manne inkontinent?
Där finns rum för Herreman och Tiggarflicka
Vatten, vin? Vad vill ni dricka?
Kanske traktens öl av bästa malt
- På Rasmus Rochas Vilda Galt

Se på bonden, blek och tård
Mager, närmast undernärd
Han bär tungt, han kröker ryggen
och han för en ojämnhet mot myggen
Men det finns en ända på allt knog
Han söker upp sin älsklingskrog
Och lön för mödan får han tusenfalt
- På Rasmus Rochas Vilda Galt

Ja, världshuset i Ledalös
har stått här sedan Hedenhös
För vandrare - en rast på färden
En plats att vila, eller fest vid härden!
Galtens kock är traktens bästa
Menyn är diger, här finns det mesta
Och... det flickor har, det har de allt
- På Rasmus Rochas Vilda Galt

Chefredaktör 'n tog en snabbtitt på

Averhulta

I Stockholm finns något som kallas Kulturella UngdomsRörelsen (KUR). Eftersom de pysslar med allehanda kulturella företeelser har de på senare tid kommit att engagera sig i levande rollspel. Där har deras aktiviteter som smide, slöjd, läderhantverk, växtfärgning och mycket mer kommit att göra mycket för att höja stämningen. Nu arrangerade de ett Live ute på Sillvik, den gård som föreningen arrenderar. Jag för ut en dag för att ta mig en titt:

Första anblicken är imponerande! Ur den skogklädda kullen vid Mälarens strand tittar ett gult torn upp. När man kommer närmare passerar man ett par hästar och några kalvar i en hage, innan man skymtar resten av huset. Det är stort - en gul herrgårdsliknande byggnad i tre eller fyra våningar, krönt av det nämnda tornrummet. Överallt ser man tecken på sådan snickarglädje som inte finns längre. Sänker man blicken något finner man en parkliknande gårdsplan, skuggad av höga ekar, och strax intill står ett mindre hus - delvis stall, delvis förråd, delvis utedass. Just nu fungerar det som världshuset "Silltunnan", och utanför står eller sitter ett dussintal personer. Några kelar med kaninerna, andra pysslar med katten, och kanske tar någon en sväng runt hörnet för att mata hönsen. Framför världshuset står en gammal vagn, men ingen häst är förspänd. Kanske sitter ägaren och smörjer kråset inne på Silltunnan? Med bara en gnutta fantasi är det inte så svårt att tänka sig tillbaka till 1100-talets Sverige...

Jag hälsas välkommen av en av huvudarrangörerna, Simone Andersson, och bekantar mig vidare med omgivningarna. Bakom världshuset ligger smedjan, där smeden står och bankar på sitt städ. På vägen hänger några smakprov på hans gedigna arbeten; ett vackert svärd och ett spjut tilldar sig stor uppmärksamhet. Nere vid stranden finns en bastu, där finns även baderskor som enligt uppgift kan göra det behagligt för sina kunder. Överallt runt gården finns lövhyddor provisoriskt uppsatta, med presenningar som tak. Inne i den stora herrgården bor nämligen bara adelsmannen Bureus med följe, får jag veta. Därinne arbetar också bakerskan, som varje dag bakar färskt bröd till världshuset. Jättegott!

Världshuset Silltunnan

Världshuset, ja. Det är värt ett eget kapitel, för bättre världshus har jag sällan eller aldrig skådat på ett Live. Det var faktiskt snäppet bättre än "Vilda Galten" på Spegel, och till och med Gyllene Hjorten får hård konkurrens. Inredningen är, som sig bör, enkel och rustik. På ena kortsidan hänger ett koskinn, annars finns inga utsmyckningar. Men maten... Nu tittade jag bara in på söndagen, då det var kallskuret på menyn, men det var inte illa. Flera sorters sill, nybakat bröd eller hårdbröd för den som föredrog det, smör, lök, kål, kokta ägg, äpplen och russin, oststämningar och annat smått och gott. Naturligtvis fanns även mjöd att tillgå. Jag hörde personer som rent lyriskt beskrev lördagens middag, med får i kål som huvudrätt. Dessutom lär stämningen på lördagskvällen varit på topp, med sånger och mjöddrickande till långt in på småtimmarna. Dessförinnan hade Averhultaborna också blivit anfallna av elaka ester - en händelserik dag med andra ord! Det kanske till viss del förklarade den något avslagna aktiviteten under söndagen.

Kilt-Raug

Något som dock aktiverade folk var sporten "Kilt-Raug". En match mellan byalaget och jägarlaget utspelade sig på gårdsplanen, och jag har sällan sett ett så egendomligt spel. Det påminde en aning om rugby. Planen var cirka 20x10 meter, med två mållinjer och en mittcirkel. Varje lag bestod av fem personer, som alla hade bundit upp ena benet så att de blev enbenta. Tre personer i varje lag utsågs till Raugare, vilket betydde att de varsin gång under matchen kunde skrika "Raug" i ett för laget särskilt dåligt läge, till exempel när en motståndare kom fri mot målet. Vid denna Raug stoppas spelet, och den som Raugat går in i mittcirkeln tillsammans med bollhållaren. Där ska de sedan försöka knuffa ut varandra ur ringen, med armarna på ryggen. Den som vinner tar bollhållarens plats vid bollen, och förloraren tar den andres plats. Alla andra intar återigen sina positioner som man hade vid Raug-avblåsningen, och så fortsätter spelet. Bollen består av ett (ganska slarvigt) ihopknutet tygstycke och är av ett huvuds storlek. Bollen får sparkas eller bäras, och bollhållaren får uppenbarligen hindras med alla sorters grepp och tjuvknep. När han väl faller måste han släppa bollen. För att ett mål ska bli godkänt måste bollen sparkas över mållinjen, vilket inte är så lätt när man är enbent... Därpå placeras bollen återigen i mittcirkeln, lagen ställer upp på sina respektive mållinjer och man blåser igång

matchen igen. Vilt skuttande brakar lagen samman på mittplan i förnyad kamp om bollen. Egendomligast av allt är nog tidtagningen. Som tidtagare utser man nämligen en Drickare, som har till uppgift att dricka ur ett stop med ungefär 1,5 liter mjöd. När mjödet är urdruckat är matchen slut. Matchtiden varierar därför starkt beroende på vem som är Drickare. Drickaren får bara dricka medan spelet pågår, och inte under avblåsningarna. Byalaget vann till slut matchen med 5-3 har jag för mig.

Efter en mycket lugn dag tar det dock hus i helsike - det uppdragas att Bureus har en oäkta son, Gustaf, tillsammans med fiskarhustrun. Det är alltså därför som Gustaf fått betald utbildning i klosterskolan och fiskarhustrun ekonomiskt bidrag! Byborna är upprörda, det ligger lynchstämning i luften. Vidare har två av salig Annas tre försvunna smycken kommit i dagen, men de verkar föra otur med sig. Det ena smycket gjorde innehavaren halt, och en annan blev stum. Måhända kan denna förbannelse hävas om alla tre smyckena hittas? Och hur ska det gå för Bureus nu när hans hemlighet avslöjats? Och Gustaf, vad ska det bli av honom? Kanske får vi svaren på Averkulta del 2...

Så här i efterhand vill jag be arrangörerna om ursäkt för att jag inte rollspelade särskilt mycket, men jag var mest där för att bekanta mig med ett gäng för mig helt nya Livare och arrangörer. Om man dessutom som jag bara tittar in en halv dag vill jag inte tränga mig på och kasta mig in i en handling jag inte deltagit i, det tog mig flera timmar bara att lista ut vilka folk egentligen var! Slutligen vill jag tacka för den enorma uppslutningen av folk som ville köpa StrapatS av mig, jag hade med mig knappt 20 exemplar av nr 8, och de gick åt på nolltid! Ändå var det bara drygt 50 personer på Averkulta! Vart ska detta sluta?

Kyrkans Ungdom och Seregon anordnar Live på Stiftsmötet i Västerås den 18:e september. Det hela utspelar sig i de äldre delarna av Västerås och blir i form av ett Live-spår, eller "snitslad bana". Ju fler som deltar, desto roligare! Hjälp till att visa kyrkans folk vad levande rollspel är, sätt färg på Västerås med din färggranna medeltidsdräkt och visa för allmänheten att Live är seriöst!

Kontakta Len Howard
Karlslundsvägen 12
711 72 VEDEVÅG
0581-262 74, 263 71.

SPAVs KampanjLive 2

4:e september

60:- inkl. regelbok för ny tillkomna deltagare,
30:- för de som var med på KampanjLive 1.

Har du tröttnat på att alltid spela nya karaktärer på Live? Skulle du vilja kunna utveckla din rollperson och behålla föremål och pengar från ett Live till nästa? Då ska du prova på SPAVs KampanjLive! Även om du inte är intresserad av en kampanjkaraktär utan hellre spelar engångskaraktärer så är du hjärtligt välkommen, vi har plats för alla!

KampanjLive 2 utspelar sig 25 minuters tunnelbanefärd från Stockholms Central, plus en halvtimmes promenad. I princip kan vi ta emot hur mycket folk som helst. Egna förslag är naturligtvis välkomna, men vi har särskilt behov av följande roller. Ange minst tre alternativ som du kan tänka dig att spela, tillfälligt eller som en kampanjkaraktär:

Soldat i Baronens sold

Fientlig soldat

Legosoldat

Livvakt

Rebell

Spion

Jägare

Prisjägare

Monsterjägare

Sheriff

Efterlyst brottsling

Rövare

Barbar

Hordling/Svartfolk

Inkvisitor med följe

Vårdshuspersonal (betalar halva priset)

Nybyggare (betalar halva priset)

Amazon (endast tjejer)

"Alvfolk"

"Vampyr" eller liknande

Anmäl er gärna i grupp, det blir enklare för oss och ni får spela ihop med dem ni önskar.

Kontakta Lennart Borg
Eskadervägen 34
183 54 TABY
Tel. 08-756 42 06

Fakta om SVEROK

- Vad betyder SVEROK?** ⇒ SVEROK är en förkortning av Sveriges roll- och konfliktspeleförbund.
- Vad är SVEROK?** ⇒ SVEROK är ett av Statens Ungdomsråds godkända ungdomsriktsförbund, i stil med Svenska Scoutförbundet, Aktiv Ungdom eller Fältbiologerna. Förbundet är ideellt och dessutom religiöst och partipolitiskt obundet.
- Vad gör SVEROK?** ⇒ SVEROKs syfte är att främja spelandet i Sverige. Detta gör förbundet främst genom att ge bidrag till medlemsföreningarna, sprida information om spelsverige och genom att hjälpa spelare att bilda föreningar.
- Varifrån får SVEROK sina pengar?** ⇒ SVEROK får nästan alla sin pengar i bidrag från Statens Ungdomsråd. 1993 var det cirka 1,1 miljoner kronor.
- Vad gör SVEROK med alla dessa pengar?** ⇒ En grov uppskattning är 60% till bidrag, 20% till administration, 10% till förbundsverksamhet och 10% till övrigt.
- Vilka är det som styr SVEROK?** ⇒ SVEROK styrs av föreningarna på Riksmötet. Det hålls varje år på våren. På riksmötet väljer föreningarna en styrelse som sköter förbundet fram till nästa riksmöte. 1993 års styrelse består av 12 personer ur 9 föreningar från Lund i söder till Östersund i norr.
- Tjänar man pengar på att vara med i styrelsen?** ⇒ Nej, ledamöterna i styrelsen får bara ersättning för utlägg som telefonsamtal och resor till styrelsemöten. Förbundet betalar också luncherna på styrelsemötena (max 50 kr per person och möte).
- Bestämmer SVEROK vilka spel föreningarna ska ha?** ⇒ Nej, SVEROK blandar sig inte alls i vad föreningarna gör, så länge de inte fuskar med bidragen eller motarbetar förbundets syfte.
- Vilka är medlemmar i SVEROK?** ⇒ SVEROK består av föreningar. Medlemmarna i dessa föreningar är medlemmar i SVEROK. Man kan alltså inte bara gå med i SVEROK, utan man måste vara med i en förening. Sommaren 1993, hade SVEROK över 400 föreningar med tillsammans drygt 10000 medlemmar.
- Kostar det något att vara medlem i SVEROK?** ⇒ Nej, det kostar inget att vara med i SVEROK, men för att vara med i en SVEROK-ansluten förening måste man betala den föreningens medlemsavgift.
- Vill du veta mer?** ⇒ Vänta inte, utan skriv redan idag till förbundet på adress SVEROK, Box 300, 751 05 Uppsala. Du kan också ringa vårt kansli i Linköping på telefon 013 - 21 29 00. Vi kan hjälpa dig att hitta föreningar där du bor, eller att bilda en egen spelklubb.

SVEROK, Box 300, 751 05 UPPSALA, tel 013 - 21 29 00

Kalendarium - Här var'e Livat...

- Hör av er om ni får reda på något nytt!

3-5 september. **Zedalia II** eller "Vad fan var det som hände?". Ett fortsättningsLive i Sala-trakten. Kontakta Camilla Gunnarsson, tel. 0224-194 96 kvällstid.

4 september. **KampanjLive 2**. Kontakta Lennart Borg, Eskadervägen 34, 183 54 TÄBY, tel. 08-756 42 06.

4-5 september. **Evert II: Där alrunan växer**, ett Fantasy-Live. Kontakta Mattias Månsson, Baltzar von Platens gata 15 nb, 112 42 STOCKHOLM, tel. 08-651 19 25. 100 kronor.

10-12 september. **Gazagahns Återkomst**, del 1 i trilogin "Galningarnas Lek". Ett arr. av Rulgh. Kontakta Måns Svenson, Wigeliavägen 7, 712 32 HÄLLEFORS, tel. 0591-109 36.

17-19 september. **Terribili Solum**, ett Sago/Fantasy-Live på en ö i Vänern, utanför Lidköping. Arr. Nidmark. Kontakta Carl Lundgren, tel. 0510-257 31.

18 september. **Live** på Stiftsmötet i Västerås. Alla Livare uppmanas att delta och därmed hjälpa till att visa för allmänheten att ni är seriösa och inte galningar. Ju fler som kommer, desto roligare! Kontakta Len Howard, tel. 0581-262 74.

24-26 september. **Leon von Carmans sista vilja**, ett Live för scouter. Kontakta David Thorburn, tel. 08-560 308 81 eller Fredrik Eckardt, tel. 08-754 58 44.

25 september. **Eanurskogens Våktare** (Farornas Väg del 1), ett arr. av Rulgh i Örebro. Kontakta Johan Cranshede, Drottninggatan 19, 702 10 ÖREBRO, tel. 019-11 05 98.

1-3 oktober. **Genertela II**. Kontakta Petter Wikman, Blåbärsstigen 4, 871 62 HÄRNÖSAND, tel. 0611-171 80. Endast 30:-.

2-3 oktober. **Vildhavre**, Bohus Fästning. Ett arr. av Särimmers Vänner. Kontakta Erik Malmcrona, tel. 031-12 16 72, eller Daniel Staber, tel. 031-55 25 89.

Jakten på Ljuset är inställt pga jakt.

5-7 november (Allhelgona) **Skräck-Live** med Enhörningen. Nervkittling utlovas! Kontakta Hans Nilsson, Panggatan 12, 723 38 VÄSTERÅS, tel. 021-14 21 89.

januari 1994. **Nidvinter**. Kontaktperson Karl Grandin, Pilv. 70, 191 42 SOLLENTUNA, tel. 08-96 68 09. Endast särskilt inbjudna!

3-5 juni 1994. **Svart Vendetta** (kampanjLive 3). Kontakta Lennart Borg, Eskadervägen 34, 183 54 TÄBY, tel. 08-756 42 06. Kostnad 80-110 kronor.

17-20 juni 1994. **Gudars Skymning**, arr. Enhörningen. Kontakta Hans Nilsson, Panggatan 12, 723 38 VÄSTERÅS, tel. 021-14 21 89.

juli 1994. **Silverskärnan**. Kontakta Eric Rosenberg, Torgvägen 2, 710 41 FELLINGSBRO, tel. 0589-214 63.

juli 1994. **Trenne Byar**, arrangerat av "Ett Glas". Kontakta Alexander Graff, Skogsvägen 11, 191 45 SOLLENTUNA, tel. 08-96 73 76, eller Gabriel Walldén, Bergkällavägen 72, 191 79 SOLLENTUNA, tel. 08-626 83 55. *Många* deltagare väntas...

sommaren 1994. **Nymfdans**, ett tredagars-Live utanför Falun. Kontakta Mattias Hessérus, Konstvaktareg. 21, 791 72 FALUN, tel. 023-177 65, eller Ferdinand Kjellin, tel. 023-339 20.

sommaren 1994. **Auroras Gästabud**.

...och som om det inte räckte med detta så har jag upptäckt att även kvällstidningarna börjat ta in annonser om Live. Eller är det jag som har missuppfattat något?... :-)

Tjejerna direkt
Sveriges fräschaste Live
0717-104 08
19,20/min, NPC, Box 1131, 701 11 Örebro

Nästa manusstopp 10 september 1993!